

Onthaasten met een prachtig Gents naaiatelier

Toneel

★★★★☆

Maeterlinck van Toneelgroep Amsterdam en NTGent. Te zien: t/m 20 mei, Stadsschouwburg Amsterdam

ERIC VAN DER VELDEN

AMSTERDAM

Het geluid van snorrende naaimachines. Wat kan dat prachtig zijn. De op papier 'saaieste' voorstelling van dit seizoen pakt uit als een juweel van muzikale verbeeldingskracht. Wel is enig zitvlees vereist. De streling van zintuigen en de activering van de eigen fantasie geschiedt in een traag tempo. Wie er zich voor openstelt, krijgt een weldadig gevoel van onthaasting. Deze coproductie van Toneelgroep Amster-

dam en NTGent is geïnspireerd op het werk van de Belgische symbolist Maurice Maeterlinck (1862-1949). Merk je weinig van, de gebruikte tekstflarden geven hooguit een indruk van zijn werk. Veel bepalender is het toneelbeeld: een Gents naaiatelier, zo prachtig sfeervol dat het lijkt alsof een 19de-eeuwse foto een driedimensionale uitbouw heeft gekregen. In dat fascinerende plaatje zwoegen de meisjes voort, gadegeslagen door vertegenwoordigers van de hogere klasse. Een van hen is pianist. Met sober, weemoedig spel begeleidt hij de loepzuivere meerstemmige zang, waarmee de spelers de eentonigheid van hun bestaan omlijsten en doorbreken. Lieder van Debussy, Satie, Purcell en Bizet

(uiteraard de Carmen) waaieren voorbij, maar ook volkse deunen zoals *Waar de meisjes zijn*. Vooral bij dat laatste repertoire valt op dat deze uitstekende zangers in de eerste plaats topacteurs zijn. Wat een klein beetje mimiek kan doen.